Śpiewnik Ewangelicki

Śpiewnik Ewangelicki

Kategorie:
Multimedia > Muzyka > Śpiewniki

115,00 zł

numer katalogowy:	SP/0018
ISBN:	978-83-88941-88-7
liczba stron:	1663
format:	11x17 cm
oprawa:	twarda

Śpiewnik z nutami

Wybór pieśni został dokonany na podstawie ankiet rozesłanych do Kościołów przez Synodalną Komisję do spraw Liturgii i Muzyki Kościelnej Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP oraz Międzykościelną Komisję Śpiewnikową Kościołów Polski i Czech. Powstała praca ma zatem wymiar ekumeniczny i międzynarodowy.

Prezentowany zbiór czerpie z bogatej tradycji całego chrześcijaństwa. Zawiera pieśni wszystkich wieków i wielu tradycji,zarówno dobrze znane,jak i śpiewane tylko w poszczególnych regionach.

Adresaci

Śpiewnik ewangelicki wydany do wspólnego użytku przez Kościoły ewangelickie (tradycji luterańskiej i reformowanej) Polski i Czech jest nie tylko kancjonałem czyli zbiorem pieśni z nutami, ale także książką do nabożeństwa, modlitwy i medytacji oraz źródłem wielu ważnych informacji dotyczących codziennego życia chrześcijanina. Przygotowano go tak, aby z jednej strony korzystać z niego w ramach wspólnych spotkań, takich jak nabożeństwa, studia biblijne czy ewangelizacje, a z drugiej strony, by sięgać po niego w domowym zaciszu. Będą go więc brali do ręki dorośli, młodzież i dzieci. Oznacza to, że będą to wierzący pielęgnujący różne typy pobożności, ukształtowani w różnych tradycjach liturgicznych i zwyczajach religijnych. Tak szerokie zastosowanie wymagało jednak pewnych kompromisów i dokonywania często niełatwych wyborów.

Pieśni

Pierwsza część Śpiewnika ewangelickiego to pieśni z nutami od nr l do nr 955. Pochodzą one z różnych dawnych i współczesnych śpiewników. Są to pieśni luterańskie i reformowane, ale również ekumeniczne, pochodzące z innych chrześcijańskich Kościołów, tak polskich, jak i zagranicznych, z różnych okresów. Pieśni ułożone są w trzech działach: Rok kościelny nr 1-283, Nabożeństwo nr 284-575, Wiara - Miłość - Nadzieja nr 576-955. Przy tytułach pieśni przyjęto zasadę, że są to początkowe słowa pieśni (z wyjątkiem pieśni liturgicznych). W poszczególnych częściach działów pieśni ułożone są alfabetycznie. Wprowadzenie zapisu nutowego wiązało się z koniecznością rozpatrzenia szeregu kwestii z zakresu muzykologii oraz notacji muzycznej. Często jednak dokładne badania mające na celu np. ustalenie pierwotnej wersji danej melodii leżały poza możliwościami Międzykościelnej Komisji Śpiewnikowej. W ostatecznym doborze wersji melodii (pod względem rytmicznym, melodycznym i notacji) kierowano się raczej praktycznym przeznaczeniem śpiewnika. Korzystano z nowszych oraz najszerzej rozpowszechnionych źródeł, jak np.: „Choralnik Śpiewnika Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego", „Harfa Syjońska", „Śpiewnik Pielgrzyma", „Chwalmy Pana" oraz „Melodyje pieśni kościelnych" Jerzego Kłusa (Cieszyn 1886), „Kancjonał dla zborów Unijnego Ewangelickiego Kościoła" (Katowice 1931), „Śpiewnik

Kościelny" ks. Jana Siedleckiego, „Mehr-stimmige Chorale" J. S. Bacha, „Evangelisches Gesangbuch". W większości przypadków wersja melodii oraz sposób jej zapisu zostały przejęte według danego źródła. Tylko w nielicznych pieśniach, w celu lepszego dopasowania akcentów muzycznych z akcentami słownymi, dokonano zmian w notacji wprowadzając np. przedtakt lub zwłaszcza w pieśniach nieposiadających regularnej budowy fraz, zrezygnowano z zapisu metrycznego, zaś poszczególne frazy muzyczne zostały oddzielone fermatą, pauzą lub pionową kreską. Oczywiście możliwe było umieszczenie tylko jednej wersji danej melodii. Wyjątek stanowią tu pieśni posiadające dwie całkowicie różne melodie.